

Nhưng điều tài đắt ngắt đứt NHI CỘ M CỦA DÂN, cung cấp giờ tốn Tiết kiệm bao đắt lúc bù nhặt hay khi vứt già phai ĐÓI BÙNG, thì chắc chắn Dân phai NHI ĐỘ Y bao vứt cho Thủ hưu chắt bóp tay mồi hôi nỗi cát mực cua mình.

Thủ Tướng VC Nguyễn Văn Dũng

Ngày 21/03/2011, P/V Vi Anh đưa Tin về NQ 11 về Vàng & USD như sau :

“Gần đây nhân danh chung lỏm phát, chúng vứt giá gia tăng, Thủ Tướng VC Nguyễn Văn Dũng đã ban hành Nghị quyết 11 để kiểm soát vấn đề lỏm phát, nhằm ổn định kinh tế vĩ mô, và góp phần đảm bảo an sinh xã hội. Theo tinh thần và nội dung nghị quyết này chỉ có các phòng giao dịch của ngân hàng mới được phép giao dịch ngoại tệ. Cầm không cho tự nhân thanh toán bằng USD, buôn bán vàng miếng là hai lỗi bản vứt bao đắt đắt tiền VN vứt a dùng USD bao vứt hay kim bao vứt”.

Như vậy, Nhà nước CSVN lô y quyết định đoán hai Thủ tướng Vàng và Ngoại tệ mà lý do đằng sau Nhà nước đưa ra là để chung lỏm phát giá cả đắt tiền VN. Đáng tiền VN không còn đằng sau đanh trên bao vứt Vàng (Régime Etalon-Or) hay bao vứt USD (Régime Etalon-Devise (Đô La)), mà đằng sau thay đổi nhanh (Flexible) theo tinh thần đanh hàng hoá hay Dịch vụ (Régime du Pouvoir d'Achat), nghĩa là theo thăng trầm của Kinh tế quốc gia.

Thực ra, cái lý do chính yếu không phải là chung lỏm phát, mà là sự tự tách riêng cung cấp và quản lý doanh nghiệp Nhà nước cung cấp Ngoại tệ, nên Nhà nước muốn sử dụng mua bán pháp đanh tiết kiệm Vàng và Ngoại tệ cung cấp Dân chúng vào tay Nhà nước.

Chúng tôi bàn nhau ngắt đứt sau đây để cho thấy rõ ràng Nghị quyết 11 chỉ là Nghị quyết Độc tài Tiết kiệm và nhầm cung cấp bóc Thủ hưu cua Dân chúng :

- A - Tiết kiệm bao giờ là Thủ hưu cua Dân
- B - Như lý do lỏm phát phi mã tại Việt Nam
- C - Độc tài Tiết kiệm làm mất lòng tin của Dân vào Tiết kiệm quốc gia
- D - Chết mực cung cấp giờ Vàng và USD

A - Tiết kiệm bao gồm là Tỷ hưu của Dân

Đóng Tiết kiệm một Quốc gia đặc biệt có nghĩa là phân chia hàng hóa hay Dịch vụ trao đổi (Moyen de véhiculer des Marchandises ou des Services échangés). Đóng Tiết kiệm mang những Đặc tính sau đây :

- * Đặc tính Khác nhau (Divisibilité) để làm trung gian trao đổi Hàng hóa hay Dịch vụ dù nhau.
- * Đặc tính Khan hiếm (Rareté) để bao gồm giá trị nội tại của đồng Tiết kiệm
- * Đặc tính Kéo dài trong Thời gian (Durabilité) để tích lũy Tài sản cho tương lai
- * Đặc tính Phổ quát (Universalité) nghĩa là đặc hữu ngay lập tức nhau
- * Đặc tính An toàn (Sécurité) để tránh gián mạo.

Chúng tôi nhận ra những Đặc tính trên này để xét xem Tiết kiệm VN đáng đặc biệt Dân chúng tin tưởng đến mức nào.

Đóng Tiết kiệm mà người Dân có đặc biệt không phải là do Nhà nước phát không cho Dân chúng, mà do sức lao động của dân cung cấp (Salaire), do Lợi ích từ Vốn đầu tư (Intérêt) và Lợi nhuận thương mại Kinh doanh (Profit). Tóm lại, đó là do sinh hoạt Kinh tế mà kiêm đặc biệt. Nếu vậy hiện nay Tiết kiệm bao gồm mà Dân chúng có đặc biệt là Tỷ hưu của Dân. Người Dân đóng thuế chia một phần Tỷ hưu cho Nhà nước để lo những công việc chung phục vụ cho Dân. Số Tiết kiệm còn lại hoàn toàn do Dân đặc biệt để quyên góp để đóng Tỷ hưu vào Tiết kiệm (Epargne) hay Tiêu dùng (Consommation).

Chính vì tính cách Tỷ hưu của Tiết kiệm như vậy, mà việc quản lý giao cho Quyền lực Tiết kiệm (Autorité Monétaire) mang tính cách đặc biệt với Quyền lực Chính trị (Pouvoir Politique).

Nếu Quyền lực Chính trị đặc biệt đoán định bao giờ Tiết kiệm, đó là phán vào Đặc tính Khan hiếm. Cũng vậy, nếu Dân chúng tích lũy Tài sản đặc biệt để đóng Tiết kiệm, mà Nhà nước phá giá đóng Tiết kiệm, đó là phán vào Đặc tính Kéo dài trong Thời gian. Dân chúng có quyền chọn là đóng Tiết kiệm, đó là Đặc tính Phổ quát. Khi đóng Tiết kiệm không giữ vững Giá trị trong thời gian, nghĩa là phá giá thường xuyên, Dân chúng có quyền tích lũy Tài sản cho tương lai đặc biệt đóng Vàng, Đất Dai hay một đồng Tiết kiệm vững giá.

Vào những thập niên 1980, Quyền lực Chính trị của các quốc gia Phi châu và Nam Mỹ đã in bao giờ Tiết kiệm và gây Lạm phát Tiết kiệm tàn phá Kinh tế quốc gia. Khi đóng Tiết kiệm quốc gia bao Quyền lực Chính trị dùng đặc tài phá giá nhau lén lút thành gián lận, thì Dân chúng tìm cách giữ Tiết kiệm bao giờ Ngoại tệ vững giá, hoặc đặc biệt đóng Vàng hoặc đặc biệt. Dân không bao giờ Ngoại tệ hay Vàng vào năm Kinh tế đã thu vào đồng Tiết kiệm quốc gia liên hàn phá giá làm tiêu tan Tài sản tích lũy của mình.

Hãy hỏi chính những Lãnh đạo Nhà nước CSVN hiện nay xem họ đã làm gì với Tài sản cho tương lai của họ bao giờ đồng Tiết kiệm liên tiếp phá giá hay không.

B - Nhận xét lý do L¹m phát phi mã tại Việt Nam

Có nhận xét lý do L¹m phát liên quan đến tình trạng tăng v¹t giá chung qu¹c t¹ nh¹ n¹g l¹c d¹u l¹a hay nguyên v¹t li¹u ch¹ng h¹n.

Riêng đối với một Quốc gia, người ta cũng phân biệt L¹m phát vui s¹ng (Implation heureuse) khi nó n¹ Kinh t¹ phát triển và L¹m phát buồn đau (Implation malheureuse) khi lý do là từ t¹d¹c Kinh t¹.

T¹ cuối năm 2010, nhận xét Ngân Hàng và T¹ ch¹c Tài chính báo tình trạng tốt d¹c Kinh t¹ thê thảm của Việt Nam. L¹m phát, V¹t giá tăng có nghĩa là cùng một đ¹n v¹ Ti¹n t¹ mà Dân chúng ch¹nh¹n đ¹ng l¹ng hàng hoá hay d¹ch v¹ nh¹ h¹n tr¹c. Hay nói cách khác cùng một món hàng hay một d¹ch v¹ mà bây giờ phải trả v¹i giá tiền cao hơn nhiều.

Lý do thứ nhất : Thủ b¹i c¹a Kinh t¹ qu¹c doanh

Các Tập đoàn Kinh t¹ qu¹c doanh đều của Nhà nước đã V¹n vào một cách b¹a b¹i. Nếu số V¹n đó vào mà hi¹u qu¹s¹n xu¹t tăng cao thì không có l¹m phát. Nhận xét qu¹s¹n xu¹t c¹a nh¹ng Tập đoàn qu¹c doanh không nhận không tăng thì không, mà còn kém sút đi :

- * Số v¹n đó vào đều tăng chi tiêu cho làm tăng l¹m phát.
- * Nhận xét Tập đoàn qu¹c doanh tham nhũng thâm th¹t v¹n.
- * Nhận xét Tập đoàn này chi tiêu lãng phí.
- * Thay vì c¹ g¹ng t¹ s¹n su¹t Linh ki¹n ho¹c Thị¹t b¹, họ nhận p¹c¹ng t¹ n¹cc ngoài đ¹ ráp n¹i. Vì¹c nh¹p¹c¹ng này làm giảm đ¹ng ngo¹i t¹ đ¹ng th¹i nh¹p¹c¹ng L¹m phát n¹cc ngoài vào.
- * Khi mà hi¹u qu¹s¹n xu¹t hàng hoá hay d¹ch v¹ gi¹m xu¹ng, nhận xét Tập đoàn này cho vào Giá thành nhận thua l¹ đ¹ l¹y l¹i. Hàng hoá ít đi, mà giá thành lên cao, thì đó là l¹m phát.

Lý do thứ hai : Quyết l¹c Chính trị phá giá Tiền T¹

Khi Ngân sách Nhà nước thi¹u h¹t, các Tập đoàn Kinh t¹ qu¹c doanh thua l¹ nhận nh¹ng Nhà nước CSVN không chịu Dân chủ hoá Kinh t¹, mà “kiên đ¹nh” Đ¹c tài Chính trị n¹m Đ¹c quyết Kinh t¹, thì Nhà nước CSVN buộc lòng phải phá giá đ¹ng b¹c, cho in b¹a Tiền ra để cung cấp cho các Tập đoàn qu¹c doanh và cho chi tiêu c¹a Ngân sách. Đây là việc L¹m phát trực tiếp bằng phá giá Tiền t¹.

Chúng tôi xin trả lời tôi đây Quyết l¹c Chính trị các qu¹c gia Phi châu và Nam Mỹ thời kỳ năm 1980 đã làm L¹m phát, tàn phá Tiền tệ của mình.

T¹ d¹một Sĩ quan t¹i Phi châu, trong r¹ng bò ra làm Đ¹o chính đ¹lên làm Nguyên thủ Quốc gia. Kinh t¹ qu¹c gia ng¹ng tr¹. Sĩ quan ch¹lo quân đ¹i và công ch¹c đ¹c¹ng c¹ quyết cai trị. Kinh t¹ ng¹ng tr¹ thì làm sao Sĩ quan ấy có đ¹thu nh¹p cho Ngân sách mà nuôi lính và công

chòc. Một giýi phüp dò nhòt là Sìi quan chòa sùng vào Tháng đòc Ngãn Hàng, bòt phüi in Ti&eth n mòi ra dò trò lòng. Nhòng khòi ti&eth n mòi dò trò lòng này lòi khòng cò hàng hoà và dòch vò tòng đòng. In ti&eth n mòi hòt dòt này dòn dòt kia, thòi Ti&eth n quòc gia trò thành giýy lòn vì khòng cò hàng hoà và dòch vò tòng đòng.

Nòi tòi tinh tròng Lòm phüt còa nhòng nòic Phi chòu và Nam Mò vào nhòng tháp ni&ethn 1980 — Ba Táy Lòm phüt tòi 1'000 % — Giýo sò Florin AFTALION viðt vò nhòng chònh quyòn tòi cò nòic đòng phüt tri&eth n, nhòt là nhòng chòi dò dòc tòi :

« ... dans les pays en développement le contréole de la création monéttaire est le plus souvent entre les mains du pouvoir politique, et non de banques centrales indépendantes. L'inflation est un moyen de financement trés commode. Elle est apprécée par les hommes politiques dans la mesure oû elle permet à court terme d'accorder les hausses de salaires et des subventions, de mettre de l'huile dans les rouages » (Le Monde 31/10/2007, page 2).

(... Tòi nhòng nòic đòng phüt tri&eth n, viðc kiðm soðt phüt hành ti&eth n tò thòng nòm trong tay còa quyòn lòc chònh trò, và khòng là nhòng ngòn hàng trung òng đòc lòp. Lòm phüt là mòt còch thòt tài trò ròt thuðn ti&eth n. Nò đòng là a chòng bòi nhòng ngòn ið làm chòng trò là phüp diðn nòo cho phép trong ngòn hòn tòng lòng và trò còp còC Công ty, cho phép bòi dòu vào guòng mòy).

C - Đòc tài Ti&eth n tò làm mòt lòng tin còa Dòn vào Ti&eth n quòc gia

Đòi vòi Dòn, cò bao nhièu cái Đòc tài thòi Nhòa Nòic CSVN giýy hòt khiòn Dòn chòng khòng nòi, nhòng còm thòu. Đò là yòu tò đòng thòu đòy cho cuðc NòI DòY sòp tòi :

=> Đòc tài vò Phát biðu

Nhòa Nòic CSVN còm đòan mòi Phát biðu khòng thuðn vòi viðc làm còa mònh. Còm tò hòp biðu tònh bòy tò nguyòn vòng. Còm tò do viðt lòach. Còm sò dòng truyðn thòng Internet đò thông tin cho nhau vò nhòng sai tròi còa Nhòa Nòic. Nhòa Nòic dòng Bòo Đòài đò chòi ca ngòi mònh.

=> Đòc quyòn quòn lý Đòt Đòi

Đòi là viðc đòc tài đò còp Nhòa Đòt khòng phüi chòi đòi vòi Dòn Oan mà còn đòi vòi còc Tòn Gòi. Nhòa Nòic tha hòt tròng dòng mòt bòng đò tham nhòng nhòng cho ngoði lai sò dòng. Nhòa Nòic còng đòc quyòn tham nhòng khai thòc tài nguyòn quòc gia.

=> Đòc quyòn nòm quyòn chòi đòo Kinh tò

Nh¹ng T¹p đoàn Kinh t¹ qu¹c doanh đ¹nh c¹ Nhà N¹c đ¹v¹n cho đ¹n¹m ch¹y¹u sinh ho¹t Kinh t¹

qu¹c gia. Nh¹ng T¹p đoàn này l¹i có Đ¹c tài Chính tr¹ che ch¹. Vinashin th¹t thoát v¹n t¹i 4,4 t¹ USD.

m¹ đ¹nh c¹ đ¹ng và Nhà N¹c tha th¹, th¹m chí kh¹ng t¹m xem s¹ ti¹n kh¹ng l¹ y¹ vào túi riêng nh¹ng ai.

=> Đ¹c tài Ti¹n T¹

Nh¹ trên chúng tôi đã nói, Ti¹n t¹ mà Dân gi¹ là T¹ H¹U c¹a Dân ch¹ kh¹ng ph¹i c¹a Nhà N¹c.

Nh¹ng Nhà N¹c gi¹ quy¹n Đ¹c tài trên T¹ H¹U l¹y b¹ng nh¹ng quy¹t đ¹nh t¹ t¹ng đ¹n ph¹ng sau đây :

* T¹ ý quy¹t đ¹nh phá giá đ¹ng Ti¹n, nghĩa là t¹ ý đánh h¹ giá T¹ h¹u c¹a Dân. Điều h¹u tr¹ng h¹n c¹ đó là T¹ h¹u đ¹nh c¹ Dân ch¹t b¹p t¹ch lu¹ cho t¹ng lai đ¹b¹o đ¹m cu¹c s¹ng khi v¹ già hay b¹nh t¹t.

Đây là đ¹c tài c¹nh p b¹oc v¹nhân đ¹o.

* Khi mà Nhà N¹c có quy¹n đ¹c tài phá giá Ti¹n B¹c, thì làm th¹ nào Dân có th¹ tin t¹ng vào đ¹ng Ti¹n mà giá tr¹ c¹a nó hoàn toàn n¹m trong tay quy¹t đ¹nh đ¹c đoán c¹a Nhà N¹c.

* Không tin t¹ng vào đ¹ng Ti¹n b¹ phá giá liên h¹i nh¹ v¹y, Dân có quy¹n ch¹n l¹a Vàng hay Đô La đ¹ ti¹t k¹m b¹o đ¹m t¹ng lai, thì Ngh¹ Quy¹t 11 m¹i đ¹ng l¹ Vàng và Đô La l¹i c¹m đoán Dân t¹ do t¹ch tr¹ Tài s¹n b¹o đ¹m t¹ng lai. Ngh¹ Quy¹t 11 chính là m¹t Ngh¹ Quy¹t đ¹c tài v¹y. Nh¹ chúng tôi đã trình b¹y trên đây v¹ nh¹ng lý do L¹m phát t¹i Vi¹t Nam, vi¹c Nhà N¹c l¹y c¹ ch¹ng L¹m phát đ¹ ra Ngh¹ Quy¹t 11 ch¹ là vi¹c nói láo che đ¹y hành đ¹ng bi¹n th¹.

D - Ch¹ m¹u c¹nh p gi¹t Vàng và USD

Th¹c ch¹t c¹a Ngh¹ Quy¹t 11 v¹ Vàng và USD không ph¹i là ch¹ng L¹m phát, mà là m¹t m¹u k¹ đ¹nh c¹ che đ¹y nh¹m thâu l¹y Vàng và USD v¹ cho Nhà N¹c. Đây đúng là câu t¹c ng¹ đ¹a nói : "TÚNG LÀM LI¹U".

Th¹c v¹y, T¹t d¹c Kinh t¹ qu¹c doanh, Ngân sách thi¹u h¹t, d¹ tr¹ ngo¹i t¹ c¹n k¹t, vay m¹nh n¹o¹c ngoài không ai cho vì mu¹n qu¹t n¹, n¹en Nhà N¹o¹c TÚNG qu¹n th¹c s¹ và d¹ng d¹c tài đ¹LÀM LI¹U m¹u toan c¹l¹p gi¹t T¹ h¹u c¹a Dân.

B¹n Tin sau đây nói v¹ tình tr¹ng “TÚNG LÀM LI¹U” c¹a Nhà N¹o¹c CSVN :

“Hà N¹i - Kinh t¹ VN thê th¹m, và đ¹ng b¹c li¹n t¹c m¹t gi¹a ; đó là lý do dân chúng đ¹x mua vàng và USD, và r¹i chính ph¹ VN ph¹ c¹m buôn vàng mi¹ng và h¹n ch¹ buôn USD.

Đó là các thông tin trên bài phân tích c¹a David Dapice, giáo s¹ Đa¹ H¹c Harvard, qua bài “Here we go again : Vietnam’s spiral of credit and devaluation” (L¹i x¹y ra : phá giá và tín d¹ng tr¹i s¹t VN).

Tác gi¹ nói r¹ng VN m¹i phá giá đ¹ còn 21000 đ¹ng cho m¹t USD. H¹i cu¹i năm 2008, t¹ l¹na¹ là 17000 đ¹ng — t¹c là m¹t giá 24 % trong vòng 2 năm.

Th¹c t¹, giá « th¹ tr¹ng t¹ do » bây gi¹ là h¹n 22000 đ¹ng /USD, và nhi¹u ng¹nh i mu¹n mua USD là ph¹i ch¹u giá này. Giá đó có nghĩa là VN phá giá g¹n 30 %. Vì l¹i su¹t trên vi¹c k¹y thác nh¹a b¹ng ti¹n đ¹ng ch¹ có 15 %, th¹ n¹en an toàn là ph¹i gi¹u USD d¹ng gi¹ng, còn h¹n là đ¹ ti¹n VN n¹m trong ngân hàng.

Nguy hi¹m là, VN đang g¹n nh¹ h¹t s¹ch d¹ tr¹ ngo¹i t¹ — con s¹ chính xác là bí m¹t, nh¹ng có l¹ ch¹ đ¹ kho¹ng 6 tu¹n l¹ nh¹p c¹ng, và b¹ng phân n¹a d¹ tr¹ ngo¹i t¹ c¹a cùng th¹i k¹năm ngoái.

Có nhi¹u lý do, theo Dapice. Lý do đ¹u tiên là chính sách kinh t¹ t¹p đoàn qu¹c doanh ch¹ đ¹o. Nh¹ th¹ là đ¹t ti¹n, hoang phí đ¹t¹.

Đ¹c tài c¹m Phát bi¹u, thì Dân có th¹ t¹m yên ti¹ng mà nh¹n. Đ¹c tài c¹m T¹ do Tôn giáo, thì Dân có th¹ t¹ c¹u nguy¹n t¹i gia. Nh¹ng đ¹c tài đ¹ng đ¹n N¹I C¹M c¹a Dân, c¹l¹p gi¹t ti¹n Ti¹t ki¹m b¹o đ¹m lúc b¹nh t¹t hay khi v¹ già ph¹i ĐÓI B¹NG, thì ch¹c ch¹n Dân ph¹i N¹I D¹Y b¹o v¹ cho T¹ h¹u ch¹t b¹óp t¹ m¹ h¹oi n¹o¹c m¹t c¹a m¹nh.

Geneva 2011/03/24